جریده عالم

فرمان ۷ ماده‌ای نخست‌وزیر عراق در ارتباط با درخواست‌های تظاهرات کنندگان

به گزارش ایلنا به نقل از السومریه‌نیوز، یک منبع آگاه اعلام کرد، «حیدر العبادی» نخست‌وزیر و فرمانده کل نیروهای مسلح عراق، شنبه‌شب در راستای همکاری با شهروندان و عشایر و پاسخ به درخواست‌های آنها و همچنین پیگیری نتایج نشست کمیته وزرای امنیتی، هفت فرمان صادر کرد. این منبع تصریح کرد، این فرمان شامل اختصاص فوری سه و نیم تریلیون دینار به استان بصره، اختصاص بودجه لازم برای فرآیند شیرین کردن آب، پاک‌سازی کانال و شبکه‌های آبی و تامین خدمات بهداشتی، اختصاص بودجه لازم برای از بین بردن محدودیت‌های برق استان‌ها، منابع آبی به ویژه در استان‌های «بصره»، «ذی‌قار»، «المثنی» و «الدیوانیه» و انحلال هیات مدیره فرودگاه نجف است. همچنین به موجب این فرمان نخست‌وزیر عراق، باید ردیف‌های شغلی برای جذب بیکاران بر اساس یک سیستم عادلانه و به دور از هرگونه پارتی‌بازی تعیین شود.

گفت‌وگوی تلفنی نتانیاهو و ترامپ درباره ایران و سوریه

به گزارش ایلنا به نقل از خبرگزاری رویترز، «بنیامین نتانیاهو»، نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی، امروز -یکشنبه- گفت که درباره مسئله سوریه و ایران با «دونالد ترامپ»، رئیس جمهوری آمریکا، گفت‌وگو کرده است. این در حالی است که رئیس جمهوری آمریکا بناست فردا با «ولادیمیر پوتین»، رئیس جمهوری روسیه، در هلسینکی دیدار کند.

نتانیاهو در دیدار با اعضای کابینه‌اش گفت که روز گذشته در تماسی تلفنی با ترامپ درباره «مسائل دیپلماتیک و امنیتی برآمده از تغییرات در منطقه، به‌ویژه درباره ایران و سوریه» گفت‌وگو کرده است. نتانیاهو گفت که وی از ترامپ برای موضع محکمی که در برابر ایران گرفته است تشکر کرد. نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی در ادامه گفت که رئیس جمهوری آمریکا باید «با وضوح تمام بر تعهدش درباره امنیت اسرائیل و اراده‌اش برای کمک به تل‌آویو در حوزه‌های گوناگون» انگشت بگذارد. ترامپ و پوتین بناست فردا در هلسینکی با یکدیگر دیدار داشته باشند

برنامه ترکیه برای خرید اس ۴۰۰، تهدیدی برای ناتو تلقی می‌شود

به گزارش ایلنا به نقل از خبرگزاری رویترز، یک ژنرال ارشد نیروی هوایی آمریکا در اروپا گفت که برنامه ترکیه برای خرید سیستم دفاع موشکی اس-۴۰۰ از روسیه باعث می‌شود سلاحی که «دشمن نام‌آشنای» سازمان پیمان آتلانتیک شمالی (ناتو) پیش‌تر به کار می‌گرفت، اطلاعات جنگنده‌های رادارگریز اف-۳۵ را در اختیار داشته باشد. شماری از این جنگنده‌ها قرار است به اروپا تحویل داده شوند.

ژنرال «تاد والترز» فرمانده نیروهای هوایی ناتو، به رویترز گفت که این مسئله نگران کننده است، اما در حال حاضر در تلاش است تا پیوندهای نظامی مستحکمی را با اعضای ناتو ایجاد کند. والترز در ادامه گفت: «بی‌تردید اگر سیستم دفاع موشکی اس-۴۰۰ توانایی درک قابلیت‌های جنگنده‌هایی چون اف-۳۵ را داشته باشد، این به نفع اعضای این اتحاد نیست» آمریکا و اعضای ناتو در تلاش هستند تا سیستم دفاع موشکی اس-۴۰۰ نتواند به اطلاعات جنگنده‌های لاکهید مارتین اف-۳۵ که قرار است در اروپا مستقر شوند، دسترسی داشته باشند.

پوتین و ترامپ امروز در هلسینکی به دیدار یکدیگر می‌روند

مشتی که از قبل باز شده است

PDF Compressor Free Version

در حالی که دوشنبه دونالد ترامپ و پوتین در فنلاند با یکدیگر دیدار خواهند داشت، پیش‌بینی می‌شود آینده سوریه موضوع اصلی این دیدار خواهد بود. ترامپ که بارها اشتیاق خود برای این دیدار را اعلام کرده است سعی خواهد کرد پوتین را راضی کند تا نیروهای ایرانی را از خاک سوریه و بخصوص نزدیک مرز سرزمین‌های اشغالی بیرون کند. در مقابل آمریکا اجازه خواهد داد تا بشار اسد در سوریه بر سر قدرت باقی ماند و نقش روسیه در آینده سوریه را به رسمیت خواهد شناخت. علاوه بر این آمریکا احتمالا نیروهای خود را از مناطق جنوب و شرق سوریه بیرون خواهد برد.

البته ترامپ دست پایین را در این مذاکرات خواهد داشت و پیش از آغاز گفتگوها موضع خود را تضعیف کرده است. بشار اسد با حمایت کامل روسیه و ایران توانسته است قدرت خود را در سوریه تحکیم کند و مواضع تحت سلطه شورشیان را یکی پس از دیگری باز پس گیرد. این نواحی شامل چهار منطقه‌ای می‌شود که طی توافقی مشترک بین روسیه، آمریکا، سوریه و اردن تبدیل به مناطق تنش‌زدایی شده بودند. سال گذشته قرار شد که پس از آتش‌بس، کمک‌های انسان‌دوستانه به این مناطق گسیل شود و زمینه مذاکره بین طرف‌های درگیر در سوریه فراهم شود تا راهکار سیاسی جای نبرد نظامی را بگیرد. اما در عوض بشار اسد با پشتیبانی روس‌ها قدم به قدم به وضوح این توافق را زیر پا گذاشت و با حمله به این مناطق و تحت فشار قرار دادن شورشیان و مردم حامی آنها کنترل این نواحی را بدست آورد.

اما سئوال اینجاست که آمریکا در مقابل چه واکنشی به نقض این توافقات نشان داده است؟ ایالات متحده تنها به لفاظی و هشدار اکتفا کرده است و در نمایشی نظامی، ارتش سوریه را در قبال بمباران شیمیایی مناطق مورد مناقشه تنبیه کرد. دولت ترامپ برخلاف اوباما در سوریه کنار نشسته است و با بی‌عملی ترک تازی نظامیان روس را تماشا می‌کند. این در حالی است که آمریکا همواره اعلام کرده است که خاورمیانه یکی از مناطق حیاتی برای منافع این کشور است.

بنابراین روسیه به رسمیت شناختن اسد به عنوان رهبر آینده سوریه توسط آمریکا را امری سهل‌الوصول ارزیابی می‌کند و حاضر نیست در ازای امتیازی که هم‌اکنون بدست آورده است منافع اتحاد خود با تهران را قربانی کند. واقعیت این است که روسیه در سه سال اخیر دست در خاورمیانه دست برتر را داشته است و با تیزهوشی و فراست موقعیت آمریکا به عنوان بازیگر اصلی منطقه را از ترامپ ربوده است.

در همین راستا سعی میکنیم تا با مرور سیاستهای کاخ سفید در تقابل با فعالیتهای نظامی سوریه در یک سال اخیر، دید کاملی نسبت به موضع منفعلانه این کشور بدست آوریم. آمریکا در ابتدا خود یکی از طرفین گفتگوهای صلح در مناطق تحت سلطه شورشیان بود و در کنار اردن و روسیه در این زمینه تعیین تکلیف می‌کرد. این توافقات پس از دیدار سال گذشته گروه G۲۰ در آلمان و دیدار پوتین و ترامپ به عنوان راهکار برون رفت از منازعات سوریه معرفی شد. منطقه جنوب غرب سوریه برای آمریکا بسیار حائز اهمیت بود زیرا در نزدیکی مرز سوریه و اردن و اسرائیل قرار گرفته است و برای امنیت این دو حیاتی است.

این منطقه سال پیش آرام بود زیرا اسد در دیگر مناطق کشور در حال مبارزه با دیگر شورشیان بود تا بتواند با خیالی آسوده قدم به قدم کشور سوریه را باز پس گیرد. اما در پایان بهار امسال بود که ارتش اسد پس از فراغت از دیگر مناطق سوریه پیکان حمله خود را متوجه این منطقه ساخت. برخلاف انتظارات در ماه‌های فوریه، مارس و آوریل که روسیه و سوریه در حال بمباران منطقه قوته جنوبی بودند، آمریکا تنها نظاره‌گر بود اما در ۲۵ ماه می بود که وزارت خارجه این کشور در بیانیه‌ای شدید الحن به سوریه هشدار داد تا از انجام عملیات در جنوب غربی کشور خودداری کند: «آمریکا به تعهد خود مبنی بر حفظ ثبات و آرامش در منطقه جنوب شرق سوریه پافشاری میکند و معتقد است که آتش بس در این منطقه باید حفظ شود، به رژیم سوریه هشدار میدهیم تا از افزایش منازعات در این منطقه خودداری کرده و حفظ آتش بس را به خطر نیاندازد.» در ادامه این بیانیه آمریکا به صورت مبهمی ارتش سوریه را به واکنش تهدید کرده بود: «آمریکا به همراه روسیه و اردن به عنوان ضامنان حفظ صلح در این منطقه انتخاب شده است و در صورتی که ارتش بشار اسد تعهد خود را زیر پا بگذارد اقدامات لازم را در پیش خواهیم گرفت».

همانطور که دیدیم سوریه و روسیه علی رغم انتشار سه بیانیه از طرف آمریکا به عملیات نظامی خود در مناطق مورد نظر ادامه دادند. نکته مهم اینکه این بیانیه‌ها توسط دستگاه دیپلماسی وزیر امور خارجه معضول آمریکا، رکس تیلرسون منتشر نشده است بلکه طی این مدت پمپئو با اختیارات گسترده سکان‌دار این سمت شده بود. این وزیر که رابطه نزدیکی با دونالد ترامپ دارد در ماه‌های گذشته فعالیت‌های گسترده‌ای را آغاز کرده است که مذاکره با کره شمالی تنها یکی از آنهاست. مطمئنا وزارت امور خارجه آمریکا بدون هماهنگی با ترامپ این سه بیانیه را منتشر نکرده است. لااقل این اقدامات با جان بولتون و ژنرال متیس هماهنگ شده بود زیرا در وهله اول پنتاگون با انفعال خود زیر سئوال می‌رود. در صورتی که آمریکا قصد انجام عکس العمل مشخصی را نداشت چرا باید با تهدید مکرر وزارت امور خارجه، اعتبار آمریکا زیر سئوال برود. آیا بولتن و ماتیس نگران این موضوع نبودند و این مسئله را به رییس جمهور گوشزد نکردند؟ به نظر میرسد که هیچ‌یک از این فرضیات درست نیست. در عمل بیانیه ۲۵ ماه می و دو بیانیه دیگر منتشر شد و نمیتوان این روند را به بی توجهی و بی تجربگی مدیران دون پایه وزارت امور خارجه تنزل داد. بلکه در واقع آمریکا سعی کرد تا با این استراتژی ضعیف جلوی پیشروی روسیه و سوریه در این مناطق را بگیرد. البته بشار اسد هم به این احتمالات بی توجه نبوده است. وی دو روز پس از بیانیه سوم آمریکا دستور حمله می‌دهد تا ببینند آیا آمریکا بلف زده یا نه! در مقابل شورشیان پیام عجیبی دریافت می‌کنند. رابطهای آنها با آمریکا طی نامه‌ای شورشیان را مطلع می‌سازند که با وجود تمامی تلاش‌های آمریکا، روسیه و اسد به «توصیه»های دولت ترامپ توجهی نداشته‌اند و به حملات خود ادامه خواهند داد: «ما باید موضع خود را به صورت شفاف اعلام کنیم. ما متوجه هستیم که شما باید متناسب با منافع خود تصمیم بگیرید. با این وجود شما نباید روی حمایت نظامی ما حساب کنید. تخمین شما از شرایط و تصمیم شما در این رابطه تنها به خودتان وابسته است». پس از آن بود که روسها به سرعت به بمباران مناطق مذکور پرداختند و نیروهای اسد را حمایت کردند. روسها همزمان پیام آمریکا را به همراه نوشته‌ای کوتاه مجددا برای رهبران شورشیان فرستادند: «دوستان آمریکایی شما را تنها گذاشتند».

ترامپ در صورتی که می‌خواهد در هلسینکی پیروز از میدان خارج شود باید خود را برای ادامه حضور در سوریه مصمم نشان دهد. لااقل باید معامله‌ای کند که طی آن ایران و حزب‌الله از سوریه و بخصوص نزدیکی مرزهای اسرائیل خارج شوند

تنها سه هفته بعد اکثر مناطق جنوب غرب کشور در دستان اسد بود. این مناطق شامل مرز استراتژیک این کشور و اردن نیز می‌شد. بسیاری از شورشیان مجبور شدند موافقت‌نامه تسلیم خود که توسط روسیه نوشته شده بود را بپذیرند. بسیاری از مردمی که از خانه‌های خود فرار کرده بودند راضی شدند که به شهرها برگردند. روسها به آنها قول داده بودند که از انتقام‌گیری ارتش سوریه جلوگیری کنند و در این راه آنها را به پلیس نظامی روسیه دلخوش کردند.

سئوال اینجاست که دولت ترامپ پیش خود چه فکر می‌کرد که حملات و پیشروی‌های عملی ارتش سوریه را با بیانیه‌های بلند بالا جواب میداد؟ آیا این بیانیه‌ها موضع واقعی شورای امنیت ملی آمریکا را منعکس می‌کرد؟ آیا پمپئو، بولتن و یا ژنرال متیس این بیانیه‌ها را پیش از صدور ویرایش کرده بودند؟ آیا ترامپ نمی‌دانست که آمریکا بدون برنامه اسد را تهدید کرده که در صورت ادامه عملیات نظامی در مناطق مذکور با پاسخ سخت آمریکا مواجه خواهد شد؟

در هر صورت باید اقدامات آمریکا در این زمینه را ضعیف ارزیابی کرد. در نتیجه ترامپ پیش از دیدار با پوتین در موضع ضعف قرار دارد. به نظر می‌رسد که در دیدار قبلی پوتین با پیشنهاد ایجاد موافقت نامه صلح از واکنش احتمالی آمریکا مطلع بوده است. وی که به صورت شخصی این مذاکرات را با ترامپ پیش برده بود می‌دانست که در صورت زیر پا گذاشتن توافق آمریکا هیچگاه به عملیات نظامی در سوریه دست نخواهد زد و در نتیجه با خیال راحت به همراهی اسد پرداخت. این پیشینه برای گفتگو با پوتین بر سر مسئله مهمی همچون ایران مناسب نیست. با این وجود تنها اهرم قدرت باقی مانده برای ترامپ در این مذاکرات نیروهای نظامی این کشور در سوریه هستند که در مناطق حساسی به همراه شرکای کرد و عرب خود کنترل زیرساخت‌های سوریه همچون آب، برق، نفت، کشاورزی، مرزهای خارجی و راه‌های ارتباطی را در اختیار دارند. پوتین بسیار خوشحال خواهد شد اگر اسد بتواند مجددا کنترل خود بر این مناطق را نیز بدست آورد و در نتیجه در بازسازی این کشور شریک شود. این مسئله برای شرکت های روسی بخصوص شرکت های حوزه انرژی سودآور خواهد بود. پوتین ترجیح میدهد تا با مذاکره با آمریکا آنها را راضی کند تا از سوریه به طور کامل عقب نشینی کنند تا اسد بتواند قدرت کامل را در کشور به دست گرفته و روسیه نیز پیروزی خود را تکمیل کند. اما این اهرم هم در صورتی کارایی دارد که شما خود قبلا آن را از بین نبرده باشید. ترامپ در ماه های گذشته مکررا اعلام کرده است که علاقه مند است هرچه سریع تر نیروهای خود را از سوریه بیرون بکشد. وی که دوست دارد مرگ داعش زودتر اعلام شود و پس از تصاحب اعتبار ناشی از آن به خانه برگردد، هیچ مهره دیگری برای بازی با روسیه نخواهد داشت. پوتین هم پیش خود خواهد گفت: «اگر آمریکا خود علاقه مند به عقب نشینی از سوریه است چرا باید بابت این کار به او امتیاز دهم؟ چرا باید اتحاد خود با ایران را به این ارزانی بفروشم؟».

احتمالا آمریکا خواهد گفت مادامی که نیروهای ایرانی در سوریه حضور دارد از هرگونه عملیات نظامی اسرائیل علیه خاک سوریه پشتیبانی خواهد کرد، حتی در صورتی که این مهم منجر به ایجاد جنگی وسیع‌تر در منطقه شود. موضوعی که هدف روسیه در خاورمیانه که همانا ثبات سوریه است را تهدید خواهد کرد

احتمالا روسیه در ظاهر به آمریکا قول خواهد داد تا ایران را از سوریه خارج خواهد کرد. گزینه دیگر پوتین حمایت بیشتر از قبیله‌های عربی است که می‌توانند نیروی های آمریکا را در سوریه تحت فشار قرار دهند. ترامپ در صورتی که می‌خواهد در هلسینکی پیروز از میدان خارج شود باید خود را بر ادامه حضور در سوریه مصمم نشان دهد. لااقل باید معامله‌ای کند که طی آن ایران و حزب‌الله از سوریه و بخصوص نزدیکی مرزهای اسرائیل خارج شوند. علاوه بر این آمریکا باید سستی بر حفظ امنیت همکاران منطقه‌ای خود همچون کردها پافشاری کند. احتمالا آمریکا خواهد گفت مادامی که نیروهای ایرانی در سوریه حضور دارد از هرگونه عملیات نظامی اسرائیل علیه خاک سوریه پشتیبانی خواهد کرد، حتی در صورتی که این مهم منجر به ایجاد جنگی وسیع‌تر در منطقه شود. موضوعی که هدف روسیه در خاورمیانه که همانا ثبات سوریه است را تهدید خواهد کرد.

مسلما هشیاری ترامپ در این زمینه مورد سئوال همگان است. وی برای برقراری ارتباط نزدیک با پوتین حاضر است نه تنها نیروهای خود را از سوریه بلکه تمامی خاورمیانه خارج کند. در مقابل وی خواهان مقابله با ایران نیز هست و علاقه مند است همانگونه که از برجام خارج شد در دیگر میدان ها نیز ایران را تحت فشار قرار دهد. آمریکا باید بداند که در صورت ترک آسان سوریه این کار غیرممکن خواهد بود و در این صورت ایران از خلیج فارس تا دریای مدیترانه را زیر سلطه خود خواهد داشت. البته باید گفت که حتی در صورتی که پوتین و ترامپ به چنین توافقی دست پیدا کنند معلوم نیست پوتین بخواهد و بتواند نیروهای ایرانی را از سوریه خارج کند. اتحاد روسیه و ایران فراتر از روسیه است. در عین حال معلوم نیست با خروج ایران از کشور سوریه، پوتین بتواند به تنهایی آرامش را در این کشور حفظ کند.

